

कस्य मृत्युरित्यस्योत्तरमाह वायुरिति वायुः पंचवृत्तिः प्राणः देहभेदे देहनाशे देवानां भिद्रियाणां देवः राजा नामावृत्तिर्नानादेहगतः एतेन देहस्यैव मृत्युर्न प्राणानां मत्स्योवा ॥ ४० ॥ सर्वे इति देवाः क्षीणपुण्या मर्त्यत्वं मर्त्याश्च कृतपुण्या देवत्वं प्राप्तुं वीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति शांतिः ० मोक्षः ० नैः ० भा० अष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ ॥ ५९ ॥ एवं प्राणिनां कर्मार्थो नो मृत्युर्व्याधिसंबन्धः संतत इति ज्ञात्वा तन्निवृत्तिर्धर्ममूलां मन्वानो धर्मतत्त्वे व्यायुजैर्न रुलेच्छागमानां नानापथत्वेन संदिहानो धर्मस्वरूपं लक्षणप्रमाणभ्यां जिज्ञासमानः पृच्छति इमे वै इति ॥ १ ॥ २ ॥ तत्र चोदनालक्षणो धर्म इति स्मृतेर्मुख्यं धर्मस्य लक्षणं वेद एव इतरदपि तन्मूलतया धर्मलक्षणं न स्वत इति सिद्धं पूर्वतन्त्रे कवयो विद्वांसः अर्थप्रयोजनमेव धर्मलक्षणमाहुः यथोक्तं परिनिर्मथ्य वाजालमिदमेव मुनिश्चितं नोपकारात्परंपुण्यनापकारादप्यपरमिति अधर्मलक्ष

वायुर्भीमो भीमनादो महौजाः स सर्वेषां प्राणिनां प्राणभूतः ॥ नानावृत्तिर्देहिनां देहभेदतस्माद्वायुर्देवदेवो विशिष्टः ॥ ४० ॥ सर्वदेवामर्त्यसंज्ञा विशिष्टाः सर्वे मर्त्या देवसंज्ञा विशिष्टाः - ॥ तस्मात्पुत्रं मातुश्चो राजसिंहपुत्रः स्वर्गं प्राप्य ते मोदते ॥ ४१ ॥ एवं मृत्युर्देवस्तथा प्रजानां प्राप्ते काले संहरंती यावत् ॥ तस्याश्चैव व्याधयस्ते श्रुपाताः प्राप्ते काले संहरंती हजंतून् ॥ ४२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां ० मोक्षः ० मृत्युप्रजापतिर्वादे अष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ युधिष्ठिर उवाच इमे वै मानवाः सर्वे धर्मं प्रति विशंकिताः ॥ कोयं धर्मः कुतो धर्मस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ धर्मस्त्वय मिहार्थः किममुन्नाथोपि वा भवेत् ॥ उभयाथो हि वा धर्मस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ २ ॥ भीष्म उवाच सदाचारः स्थितिर्वैदास्त्रिविधं धर्मलक्षणं ॥ चतुर्थमर्थमित्याहुः कवयो धर्मलक्षणं ॥ ३ ॥ अपि ह्युक्ता निधर्म्याणि व्यवस्यंत्युत्तरावरे ॥ लोकयात्रार्थमेवैह धर्मस्य नियमः कृतः ॥ ४ ॥ उभयत्र सुखोदकं देहचैव परत्र च ॥ अलब्ध्वा निपुणं धर्मपापः पापेन युज्यते ॥ ५ ॥ न च पापकृतः पापान्मुच्यंते केचिदापदि ॥ अपापवादी भवति यथा भवति धर्मकृत् ॥ धर्मस्य निष्ठात्वाचारस्तमेवाश्रित्य भोत्स्यसे ॥ ६ ॥ यथा धर्मसमाविष्टो धनं गृह्णाति तत्स्वरः ॥ रमते निर्हरंस्तेनः परवित्तमराजके ॥ ७ ॥ यदास्य तद्दरं त्यन्येतदाराजानि मिच्छति ॥ तदा तेषां स्पृहयते ये वै तुष्टाः स्वकैर्धनैः ॥ ८ ॥

णमपकार इत्यपि प्रश्लेषेण ध्येयं ॥ ३ ॥ एतदेव विदुषोऽपि धर्म्याणि धर्माय हिता न कर्मणि उत्तरावरे व्यवस्यंति न्यूनानां धिकाभावेन विपरीतं निश्चिन्वन्ति तथा हि गार्हस्थ्ये पिमोक्षोऽस्ति अलसाः संन्यासमिच्छंति त्यागैर्नैव मोक्षः विषयलं पटागार्हस्थ्यमिच्छंतीति कस्तर्ह्यत्र निर्णय इत्याशंक्याह लोकेति लोकव्यवहारमनुरुध्यायं नियमः कृतः यथा अविक्षिप्तचित्तस्य पुरुषधौरेयस्य गार्हस्थ्ये पिजनकवसिष्ठादिवन्मोक्षोऽस्ति अन्यस्य वेदांतश्रवणादौ दृष्टविक्षेपनिवृत्त्यर्थः संन्यास इति ॥ ४ ॥ देहवापरत्रोभयत्र वा धर्मः फलतीति प्रश्नस्योत्तरमाह उभयत्रेति ॥ ५ ॥ नैपुण्यमेवाह न चेति केचिदित्याहु रिति शेषः आपदितु यथा पापवाद्यपि अपापवादी भवति अधर्मकृदपि धर्मकृद्भवति तथैवोक्तमापद्धर्मेषु कर्णपर्वणि वायुधिष्ठिरं जिघांसोर्जुनस्य बोधायनभगवता सत्यवादिनो हिंसस्य चाख्यानमुक्तं दिहानुसंधेयं भोत्स्यसे ज्ञास्यसि ॥ ६ ॥ पुरुषः परपापमेव पश्यति प्रकाशयति च न स्वीयमिति सदृष्टांतमाह यथेति त्रिभिः ॥ ७ ॥ ८ ॥